

ГОСПОДАРСЬКИЙ СТАН АМЕРИКИ НАЙЛІПШИЙ ЗА ВСІ ЧАСИ — ТРУМАН

Вашингтон 21 липня. — У другім цьогогорічнім Економічнім Звіті, пересланім сьогодні конгресові, президент Труман стверджує, що Злучені Держави втішаються небувалим досі добробутом і що тут знаходиться найбагатіша й наймогутніша продуктивна машина, придумана людським мозком і руками. На підставі звіту, предявленого йому Радою Економічних Дорадників президент твердить, що річна продукція Америки сягнула вартість \$225 мільярдів, а число людей, зайнятих працею, виносить 60 мільйонів. Звіт обіймає 30,000 слів, згадує не лише про добрі сторони продукції, але остерігає теж перед постійним підвищенням цін, бо це призведе до інфляції. Коли здорово оцінюємо нашу продукцію і недомагання, тоді зможемо поставити наш добробут на постійнім фундаменті добробуту й миру, твердить президент Труман.

БИЛ ЗА ЗНИСЕННЯ ПОДАТКУ ВІД ГОЛОСУВАННЯ

Вашингтон. — Палата перехитрила конгресменів з південних стейтів і прийняла законопроект за знесення податку від голосування 290 голосами проти 112. Бил передано до сенату для передискутування, однак нема надії, щоб він перейшов в теперішнім конгресі з огляду на те, що сесія кінчиться в суботу, а забагато справ мусить бути поладжених ще перед відпочинком.

РУЗВЕЛТОВІ АРХІВИ ВЛАСНІСТЮ ДЕРЖАВИ.

Пукінсі, Н. Й. — Суддя Фредерик Квінтеро, з повіту Дочес, в якому знаходяться архів і музей небіжчика Френкліна Д. Рузвельта, вирішив, що бувший президент подарував Злученим Державам свій архів і тому він на ділі є власністю держави. Це рішення прийшло два дні після того, як сенатська Воєнна Слідча Комісія зажадала видачі деяких документів з архіву Рузвельта, щоб перевірити контракти з такими підприємствами, як Гюз Тул Компані і Кайзер-Гюз Корпорейшен.

СТРАЙК МАШИНІСТІВ НА СОДЕРН-ПАСИФИК ПОЛАДНИЙ.

Сан Франсиско, Каліфорнія. — Страйк 3,500 машиністів залізниць Содерн Пасифік почався вночі 22 липня і обняв більше ніж третню частину всіх залізничних шляхів західних стейтів. Найновіші вісті по радіо кажуть, що внаслідок інтервенції президента Трумана страйк поладжено негайно і нормальний рух на залізницях привернено. Страйк загрожував доставі харчів в такому скрутному часі, як саме тепер.

РУХ ЗА ТРЕТЮ ПАРТІЮ ПРИПISУЮТЬ КОМУНІСТАМ.

Вашингтон. — У Комісії Для Неамериканських Діань в палаті склав свідцтво Волтер Стіл, голова Краєвого Комітету Безпеки Американської Коаліції Патріотичних, Громадянських і Братніх Товариств. Він виявив, що то комуністи ведуть рух за організування Третьої Партії перед виборами в 1948. році. Він теж сказав, що американські комуністи беруть воєнних атомових експертів на вчителів до своїх шкіл. З діань над творенням Третьої Партії Стіл згадав перші основательські збори з 23 лютого 1946 р. в Нью-Йорку, негайно після чого почали виростати як гриби по дощі большевицькі фронти. Першою такою організацією є Прогресивні Громадяни Америки. Це є апарат, при допомозі якого заманоють комуністи американські товариства. До цієї організації належить теж Генрі Волес. Про тижневик Нью Ріпоблік каже Стіл, що він фінансований на 98% чужим капіталом. Стіл заявив, що в Америці є около 100,000 членів Комуністичної Партії, а вони ведуть за собою приблизно 4,800,000 попутчиків в різних большевицьких фронтах. Комуністичні школи для пропаганди існують в Нью-Йорку, Сан Франсиску, Галіфуді, Бостоні й Клівленді. Стіл назвав теж по імені деяких науковців, які перейшли до комуністичних шкіл.

ЗА ПРАВО ГРОМАДЯНСТВА ДЛЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ІНДІАН.

Вашингтон. — У палаті перейшов одностороннім бил, щоб індіанам, родженим в Америці признати право громадянства, коли вони дійдуть до повнолітності, тобто покинуть 21 літ життя. Вистарчає, щоб такий індіанець зголосився в місцевім суді і зажадав паперів. Конгресмен Джан В. МекКормік сказав у палаті, що „люди індійської раси є такими добрими американцями, як ми самі“.

НЕМА СТАЛІ, 115,000 РОБІТНИКІВ БЕЗ РОБОТИ.

Дітройт. — Яких 115,000 робітників відставлено з роботи в Джeneral Моторс Корпорейшен тому, що забракло сталевих плит до виробу авт. Внаслідок того стала продукція яких 25,000 нових авт. Іншим автомобільним підприємствам грозить теж застій.

Президент твердить, що переведення пляну Маршала це заплата за мир

Вашингтон, 21. липня. — У своїм другім Економічнім Звіті президент Труман заявив, що переведення пляну Маршала для відбудови Європи може спричинити деякі недовостачі харчів і матеріалів в Америці, однак це булаб „ціна за задоволення миру“. Саме тому варт заплатити цю ціну, каже президент. Докищо американський нарід може вживати випродукованих дібр у більшій кількості, ніж колинебудь давніше. Президент теж виявив, що плян Маршала знаходиться в повнім розгоні. Це, у кінцевім результаті, принесе тривалі користі, каже Труман.

Попри ці потішаючі вісті оприлюднено ще такі: 1. Про розмову секретаря Маршала з комісією закордонних відносин палати, яка тривала дві години. Тому, що член комісії зобов'язалися дотримати тайну, не відомо, про що йшла мова. Репрезентант Клеренс Ф. Лі з Каліфорнії сказав, що промова Маршала на конференції виявила, що світове положення є поважне. 2. Французький амбасадор Анрі Бонне пригадав підсекретареві стейту Робертові Леветові, що англо-американський плян для відбудови німецького промислу загрожують загальному плянові Маршала в Європі. Після розмови Бонне заявив, що непорозуміння між Америкою, Англією й Францією можуть бути вирівнані. 3. Секретар торгівлі Аврел Гаріман, який щойно повернувся з Європи, заявив, що економічні проблеми Європи можна розв'язати і що плян Маршала розбудив великі надії серед європейських націй.

ЗГИНУЛО 17 ЛЮДЕЙ НА АМЕРИКАНСЬКИМ ЛІТАКУ В АРГЕНТИНІ.

Буенос Айрес, 21. липня. — Транспортний американський літак відбував маневри на військовім майдані Ель Пальмар і несподівано впав на землю. У катастрофі згинуло 17 людей, між ними трьох цивіль. Крім погиблих є досі 12 ранених.

ВУЛЬКАНІЧНІ ГАЗИ В НІКАРАГВІ.

Манагуа, Нікарагуа, 21. липня. — Уже десятий день викладає каміння й попіл вулкан Серо Негро, 13 миль на північ від міста Леон. Крім того з вулкану видобуваються трійлітні газу, які падають на цілу околицю у просторі 280 квадратних миль, при чім гине багато людей. Влада приготувалася евакуувати ціле населення міста Леон, яке виносить 70,000 людей.

ПРОПОЗИЦІЯ ДЛЯ ЗМІНИ ЧАРТЕРУ О. Д. НЕПРАКТИЧНІ, КАЖЕ ВЕЛЕС.

Нью-Йорк. — Резолюція, які зголошено в конгресі у Вашингтоні для зміни чартеру Об'єднаних Держав, є непрактичні, твердить Сомер Велес, бувший підсекретар стейту, у сіндикуванні статті. Хоч би навіть Советам відібрати право вето, то вони найдуть спосіб заблокувати наради О.Д., каже Велес.

Об'єднання українського студентства на еміграції

(УВІ). В диях від 28. до 30. червня 1946 відбувся в Мюнхені в Німеччині Загальний Студентський З'їзд, на якому взяло участь усе об'єднане українське студентство. На цьому з'їзді дійшло до остаточного порозуміння на студентському відтинкові українського життя і як конкретний наслідок обидві студентські центри злилися в один Центральний Союз Українського Студентства, або скорочено ЦЕСУС. Отже задержано стару назву студентської централі й тим самим наважено знову до славної 25-літньої традиції цієї студентської установи. Задержано рівночасно й велике „Е“, але не для означення „Еміграційний“, як це читалося в новому ЦЕСУС-ові, але згідно зо старою транскрипцією, яку пізніше через помилку в печаті було замінено малим „е“. Цим своїм кроком українське студентство засвідчило перед цілим українським громадянством свою високу національну й політичну зрілість. У студентському з'їзді взяло участь 64 умандатованих делегатів (на 25 студентів один делегат), з цього числа 52 делегати з Австрії, 9 з Англії, 9 з Австрії, по одному з Італії, Франції та Бельгії. Вибрано нову управу, в склад якої ввійшли: Голова — д-р Залуцький, 1-ий заступник голови — Борис Макаренко, 2-ий заст. — д-р Гут, 1-ий секретар — Горбач, 2-ий секретар — Аркадій Жуковський, орг. реф. — Василь Балабан, реф. міжи. зв'язків — д-р Цюцюра, студійний реф. та культ.-освітній реф. — Мирослав Антохій, реф. преси — Сосновський, реф. сусп. опіки — Володимир Мацьків, реф. фінансів — Сміяк. Контрольна Комісія: д-р Володимир Янів, д-р Петро Мельник, д-р Білінський Володимир, Цимбалістий, Яремко. Товариський Суд: Клявдій Білінський, д-р Томків, Пізюр, Перейма.

УКРАЇНА ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ У ВІДБУДОВІ.

ГОЛОВА МІСЬ УНРРА, ПОЛ ГАЙТ, ПРО ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ

Лондон, 21. липня. — В повороті до Вашингтону тут зупинився бувший голова місії УНРРА в Україні Пол Ф. Гайт. В розмові з представниками преси він заявив, що цього року в Советському Союзі заповідають добрі живня і це дасть Советам можливість допомогти під цим оглядом своїм сателітам. Він ствердив, що Україна потребує ще дальшої допомоги у відбудові, головню своєї індустрії, та що нарід є „дуже розчарований“ розбитим тридержавною конференцією в Парижі в справі американської допомоги Європі, в наслідок чого Советський Союз сам себе з неї виключив. П. Ф. Гайт був 16 місяців в Советському Союзі та переїхав за той час 25,000 миль, головню в Україні. На підставі досвіду з праці УНРРА Гайт твердить, що „в Росії можна діяти і можна діяти успішно“. Він вважає, що сама економічна допомога Советському Союзові не є розв'язала б труднощі у відношенні до західних країн. Советський Союз — твердить П. Гайт — поніє найбільші втрати під час війни і зазнав найбільших руйнацій і тому нарід вважає, що західні країни повинні йому допомогти. Він теж заявив, що українці є дуже недоволені розв'язанням УНРРА. Говорячи про обставини в Західній Україні, Гайт вважає, що повідомлення про боротьбу є безплідними. „Поінформованість“ Гайта про відносини в Україні виходить теж з твердження, що Совети не змушують селян йти в колгоспи, тільки розділяють землю і „заохочують“ творити колгоспи. Хоча в основному переведено переселення, то в Західній Україні помітні залишки польської і чеської культур. Вкінці Гайт похвалив ще „український уряд“ за добре відношення до місії УНРРА. Твердження Пола Гайта про відносини в Україні в основному противорічать спостереженням інших, навіть його співробітників, які бачили не тільки те, що їм показав і сказав уряд, але й те, що там справді діється та що думає нарід.

НА ШЛЯХУ ДО ВПОРЯДКУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН В СВІТІ. МІЖНАРОДНА ТОРГОВЕЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ В ЖЕНЕВІ ПЕРЕДБАЧУЄ МИТНИЙ СОЮЗ. ПЛЯН МАРШАЛА СТАЄ БАЗОЮ. ЗАСПОКОЄННЯ ФРАНЦІЇ В СПРАВІ НІМЕЦЬКОЇ ІНДУСТРІЇ

Женева, 21. липня. — Міжнародна Торговельна Конференція, яка вже від довгого часу відбуває тут свої наради, зробила сьогодні поважний крок в перед на шляху до впорядкування світових торговельних відносин. Завтра буде внесена пропозиція в справі апробати групових митних союзів, які дозволяти б на перештод торговельної вимини внутрі цих митних груп, якщо того вимагали б взаємні господарські інтереси. Пропозиція, яку піддержують Злучені Держави Америки та яка буде вписана в статут Міжнародної Торговельної Організації, базується на принципах пляну Маршала для Європи. Сподіються, що пропозиція буде прийнята одностороннім, головню після того, як Франція одержала американсько-британське задоволення, що німецька індустрія в новому пляні європейської відбудови не буде піднесена до такого рівня, що міг би знову загрожувати відродження німецького воєнного потенціалу і тим самим загрожувати мирові.

ВІЙНА В ІНДОНЕЗІЇ

Батавія, Джава, 22 липня (АП). — В другому дні голяндської „поліційної акції“ проти Індонезької республіки, в багатьох неназваних місцях прийшло до зудару між голяндськими та індонезькими військами на Джаві й Суматрі. Голяндська авіація скинула бомби на індонезькі аеродроми на Джаві та перелетіла понад Суматру. В операціях бере участь теж морська флота. Голяндські літаки розкинули прокламації, в яких вииснюється причини акції. Американський уряд висловив жал з приводу подій, а британський уряд запропонував своє посередництво в поладжуванні спору.

КОМУНІСТИЧНІ НАПАДИ НА ГРЕЦІЮ

Комуністичні бази в Югославії; Французи в міжнародній бригаді.

Атени, 21 липня (ЮП). — Грецький уряд сьогодні повідомив про дальші три напади комуністичних банд з Югославії на грецькі місцевості біля югославського кордону. Партизани були забезпечені важкою зброєю та кулематами югославської прикордонної сторожі. Французькі власті сьогодні признали, що в південній Франції вербується комуністів до міжнародної бригади для боротьби в Греції. Мала кількість французів вже могла б там бути. Губернатор Македонії заявив, що хоча ще повторюються напади комуністів з Югославії та Альбанії, то практично Північна Греція вже знову є під контролем грецького уряду.

КОМУНІСТИЧНА ДИКТАТУРА В УГОРЩИНІ.

Будапешт, 21 липня. — Завтра угорському парламентові буде предложений новий виборчий закон, який практично виключає всяку опозицію та легалізує повну комуністичну диктатуру. Керівники опозиційної Партії Свободи заявили, що вони бойкотуватимуть вибори і, правдоподібно, самі розв'яжуть партію, чим мали б дождати, аж її зліквідує комуністичний уряд.

ЧЕРГА НА РУМУНСЬКОГО КОРОЛЯ.

Букарешт, 21 липня. — Добре поінформовані кола вважають, що після ліквідації румунської проти-комуністичної опозиції, прийшла тепер черга теж на короля Михайла. Вважають, що про-комуністичний уряд насамперед намагатиме обмежити його конституційні права, аж до усунення короля включно.

“ОЧІ Й ВУХА” БРИТАНСЬКОГО УРЯДУ.

Лондон, 21 липня. — В Англії недавно створено Раду Економічного Планування, завданням якої є зрівноважити капітал і працю та повністю оздоровити британські економічні відносини. На Раду покладається великі надії. Її президент Герберт Моррісон сьогодні заявив, що Рада має становити „очі й вуха“ британського уряду в загальному господарському плануванні.

СЕНЬОРА ПЕРОН В ПАРИЖІ.

Париж, 21 липня. — Сьогодні тут прийхала з Лісбони у неофіційній відвідини жінка аргентинського президента, сеньора Дуранте де Перон. Її привітав міністер закордонних справ Бідо, дипломатичні представники південно-американських країн та інші достойники. Французькі комуністи й опановані ними організації були звернутися до уряду з рекомендацією, щоби прийняття не було офіційним.

ШУКАЮТЬ КОМПРОМІСУ В ДОПОМОЗІ АВСТРІЇ.

Відень, 21 липня. — Американські військові й політичні представники пробують знайти компромісове поладження советського спротиву проти американської допомоги Австрії. Цим компромісом, що мав би бути предложений найближчій сесії Контрольної Ради, мало б бути допущення Советів до контролю розподілу та використання американської допомоги в цій країні.

ВАТИКАН ВЗИВАЄ ДО ЄДНОСТІ.

Рим, 21 липня. — Офіційний ватиканський орган „Осерваторе Романо“ в підписаній редакційній статті взиває сьогодні європейських державних мужів продовжувати намагання для досягнення європейської економічної єдності, що мала б бути теж передумовою і базою політичної співпраці. Ватикан занепокоєний створенням двох блоків, які вже є дійсністю та які можуть довести до нового зудару.

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ХРИСТІАНСЬКОЇ МОЛОДІ В ОСЛЬО.

Осльо, Норвегія, 21 липня. — Завтра тут почнеться перший після другої світової війни світовий конгрес Християнської молоді, в якому візьме участь 1500 делегатів молоді з 70 країн всіх п'ятих континентів. Конгрес триватиме до кінця місяця.

ІНДІЙСЬКА АМБАСАДА В МОСКВІ.

Москва, 21 липня (ЮП). — Сьогодні тут прийхали перших 5 членів новоствореної індійської амбасад. Амбасадор мадам Пандіт, сестра Пандіт Негру, має приїхати в найближчих днях.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y.
BRyant 9-0582.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Початковий час три центи.		Three cents a copy.	
Ha рік	\$7.00	One year	\$7.00
Ha рік	\$3.75	Six months	\$3.75
Ha рік	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Ситі і Заграниці:			
Ha рік	\$10.00	One year	\$10.00
Ha рік	\$5.25	Six months	\$5.25
Ha рік	\$2.75	Three months	\$2.75
Часо в понеділок (з англійською частинкою):			
Ha рік	\$2.50	One year	\$2.50
Ha рік	\$1.50	Six months	\$1.50
За оголошення редакції не відомі.			
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.			
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.			

ДОПОМОГА ЕВРОПІ

Найбільше тепер мови про „Плян Маршала“. Як у нас, так і в Європі далі говорять про нього як про справу великої ваги, хоч це щойно плян, а властиво навіть не плян, а тільки думка, проект чогось, що треба обробити в Європі й там на те згодиться, а доперва потім предложити Америці, щоб вона сказала останнє слово, себто дала те, що потрібне для відбудови Європи. Як знаємо, ця акція відноситься наразі тільки до західних демократій, бо всі інші європейські країни, стероризовані Кремлем, є проти пляну Маршала, а за „Плян Молотова“. Уже то одно, що Совети ідуть цілою силою проти ратування Європи при допомозі Злучених Держав, повинно заставити кожного американця до глибокої думки, коли приходить ратувати останки свободи і демократії в Європі. Як бачимо, це не тільки економічна справа, але теж політична й ідеологічна.

Хто приглядається уважно цьому, як поводи іде в конгресі акція з ухвалами нових фондів для ратування Європи, чи теж прийняття частини нещасних європейських скитальців до Злучених Держав, той мусить прийти до висновку, що навіть як в Європі буде вироблений такий плян економічної відбудови, якому не буде можна ніщо закінчити, то ще велике питання, чи конгрес ухвалить фонди, які будуть колючо потрібні для цієї відбудови. Кейбел Філіппс, що описує в Нью Йорк Таймс настрої конгресменів, а іде тут головню про конгресменів — республіканців, глядять на цю справу досить песимістично. Каже, що було б дуже зле, коли б ціла країна так думала, як більшість конгресменів. Знов конгресмени — демократи, що є у меншині, заповідають, що коли конгресмени вернуть по сесії до своїх округів і там стрінуться з народом, то почують, що американський загальний рішучо за повну допомогу Європі. Дехто одначе такого переконання, що так не є, та що американський загальний треба щойно „перевиховувати“ в цьому розумінні, що допомога Європі це є ратування Америки від загрози, яка мусить прийти, якщо ціла Європа стане комуністичною. Це факт, що в конгресі є багато конгресменів такої думки, що „як нема податкової полєкції для американців, то нема й допомоги для Європи“. Таке становище має бути ніби протестом проти податкового вета президента Трумана. Теж факт, що деякі республіканські конгресмени говорять, що податковці в Середньому Заході, коли б їм тепер прийшлося голосувати в справі допомоги Європі, сказали б: „До чорта з Європою та її клопотами“.

Таке є настрої в країні і в конгресі. Ці настрої повстають теж під впливом цього, що говорять у світі про американську допомогу, зокрема, що про це розголошує советська пропаганда, хоч і з Англії попадають голоси про „доларовий імперіалізм“. З цього заключення, що справа допомоги Європі потребує великої кампанії, бо ще треба освідомити Америку, що ратуючи Європу — вона ратує себе сама.

3 дискусії над робітничим законом

З огляду, що новий робітничий закон, званий теж актом Тефта-Гартлі, натягають на всі боки, відповідно до цього, чи хто є його прихильником чи противником, варт слідити за річевою критикою в цій справі. Щоби звести всі голоси, як то кажуть, до спільного знаменника, на це треба буде багато часу, бо ще йдуть даліше пристрасні репримандії з обох сторін. З часом злого диму таких репримандій покажеться ясний образ того, про що справді йде. Щоби виробити собі такий образ, треба слідити за справжньою критикою і об'єктивними висновками.

Низку критичних голосів почнемо від опінії буюного правного дорадника „Краєвої Ради Робітничих Відносин“, Гергарда П. Ван Аркела. Він критично віднісся до закону Тефта-Гартлі й зрезигнував зі свого становища. Свою критику він висловив у рефераті на форумі Католицького Університету у Вашингтоні 16 липня. Заклади його такі:

1. Юні мали перше обов'язок представляти свої жалі урядовій агенції, тепер вони будуть ці агенції бойкотувати, коли лише буде можливе.
2. Поодинокі робітники можуть скористати з посередництва уряду, хоч при цьому можуть виявитися надужиття. Напр. неюнійний робітник може внести неоправдану жалобу, наче б то його не допустили до роботи тому, що він не був членом юнії і на цій підставі буде домагатися платні за минуле.
3. Важними постановами закону покажуться в практиці ці його частини, що відносяться до заборони виплати допомоги під час страйку. Хоч урядові чинники будуть мати важне завдання, то їм мало лишається свободи при вирішуваних поодиноких випадках і тому надужиття є неминучі.
4. Робітники, які хочуть вести збірні переговори з господарями і юніями, мусять добре напружити ум, щоб дати собі раду з обмеженнями при збірних переговорах, які відносяться до юнійного заводу, до замкненого заводу, до відчужування вкладок, до фонду здоров'я й добродійності, до гарантії річної платні і т. п.

Оці спречизовані недомогання в робітничій законі доповнив Ван Аркел заввагами про „несправедливі робітничі діяння“. Він твердив, що як уряд почне виступати проти таких діянь, то самий замотається в неясностях.

Про вибори в юніях каже Аркел, що вони не будуть відбуватися на підставі присписів, що їх має оприлюднити Краєва Рада Робітничих Відносин, бо до цього треба створити відповідний апарат. Коли б прийшло до шукання поміч

уряду в деяких випадках, то юнії радше зрезигнують з свого права ніж будуть звертатися за чимсь до уряду. Так само не схочуть юнії висилати фінансових звітів урядові, ані жадати від кандидатів на урядників присяги, що вони не належать до Комуністичної Партії.

Щодо безпеки для юнії у контрактах, то така безпека

Два світи — Дві Європи

(УБІ) „Сьогоднішня Європа виглядає мені, як та ванна, що тече. Не має ніякого змислу дити в неї води: спершу треба заткати діру в ванні. Якщо знається щось іншого, то значить, коли американці будуть даліше посилати без розбору гроші до Європи, без того, щоб передше зайнятися справою запровадження в ній господарського й політичного ладу, тоді наслідок буде тільки той, що цей гріш буде безкорисно зужитий, а Америка буде змуслена на кінець остаточно відвернутися від Європи“.

Ці слова одного американського банківця цитує швайцарська „Ді Велтхокс“ з 4 липня, щоб схарактеризувати плян Маршала. Європі не допоможе ніяка матеріальна поміч, доки вона буде розбита на два, чи більше ворогуючих між собою блоків. Спершу треба поставити Європу на здорові, тверді ноги, а після того можна буде братися вже до її господарської санації. Європа хвора політично. А через неї хворий і цілий світ, бо хоч цей старий континент став тільки одним із багатьох теренів, на яких відбувається велика гра за нове обличчя світу, то все ж таки цей терен і даліше остається вирішальним у світовій грі. Розбита, схаотизована Європа не втратила свого значення первородства в народженні нового, кращого світу.

Але сьогодні існують уже цілком офіційно дві Європи, а тим самим і два світи. Офіційний акт двоподілу світу відбувся в Парижі дня 2 липня 1947. „Велика Трійка“ — Бевин, Бідо й Молотов — шукаючи можливостей порозуміння на основі плану американського секретаря стейтс-генерала Маршала відносно американської помічі Європі, дійшли до остаточного висновку, що таке порозуміння неможливе. Блідий і затрівлений Бідо, заявив журналістам після розбиття конференції: „Скінчилися“. Більше він не мав, що сказати. Це одно драматичне слово характеризує якнайкраще кінець тих ілюзій, якими ще годувалися деякі політичні мужи, вірячи, що кінець-кінців можливо бу-

де мати малу вартість для юнії і вони радше зречуться таких постанов у контракті. Вони швидко погодяться на усне записання працевдаця, що він буде добровільно стягати від робітників належності для юнії, замість помішувати такі постанови в контракті. Позиція критика Ван Аркела є зрозуміла передусім людям, що знають юнійне життя і відносини між робітниками в різних ділянках ніж пересічному громадянину. І саме для таких та критика припадає.

де це „договоритися“ з Москвою. Повторилася історія з Гітлером, з яким думали „договоритися“ 1938 року Чемберлен і Даладіе. Сталін, як і Гітлер колись, не думає ділитися з іншими пануванням над світом, він хоче, й прямує до цього безкомпромисного, беззастережного панування над світом більшовицької Москви. І тут не може бути ніяких компромісів. Це зрозуміли тепер і ті, що жили ще донедавна всьмакми ілюзіями. Світ позбувся однієї ілюзії. Але чи зуміє він витягнути з цього належні конвенції? Це покаже найближче майбутнє. І тут не важливо, хто завинив двоподіл світу. Це справи не вирішить. Треба числитися з фактом і з тим конвенціями, які обов'язково випливають з нього. Ціла європейська преса кидає вину на Москву, а Москва на Америку, Англію й Францію, які, мовляв, свідомо приготували акцію розбиття світу на два ворожі блоки, щоб розбити Советський Союз і той „передовий“ соціалістичний лад, який він створив у себе й у „визволеній“ південно-східній Європі. Але все це голословна пропаганда.

Світ — позасовєтський — жив дотепер фікціями. Одною з тих фікцій була віра в можливість мирного порозуміння з Москвою. А в політиці не є ніщо більш безпечне, як оперування фікціями, завважає берлінський щоденник „Дер Тагесшпигель“. Західні потуги оперували фікцією можливості порозуміння з СССР і витрачали дорогі час, а Москва в той час горячково мотувала „східний блок“. І як стоїть справа тепер? Відповідь на це питання дає Роберт Юнг у своїй статті з „Ді Велтхокс“ — „Великий розподіл“. Він пише:

„...сфера впливів росіян зробила сьогодні скок вперед на шонайменше 18 місяців, як іде про планування понаціональної односторонньої господарки. Згідно з махінаціями й на зазиви й накази Москви, між усіма країнами по той бік східно-західної роздільної лінії існують уже від півтора року численні господарські договори такої натури, що вони

дуже мало числяться з так ліцемерно оборонюваною Молодому у Парижі національною суверенністю поодиноких держав. Поодинокі річні пляни різних країн, від югославської п'ятирічки через мадарську трирічку, до чехословацької трирічки — всі вони побудовані на взаємозалежності, а в своїй цілості зведені до певної співзвучності з п'ятирічкою росіян. „Квоти“ югославської тяжкої індустрії, мадарської легкої індустрії, наприклад, були найточніше розподілені. Будова прецизійної механічної індустрії в околицях Будапешту спричинилася до того, що Белград мусів відомитися від своїх плянів будувати подібну індустрію. Між Болгарією і Югославією господарська єдність іде вже навіть так далеко, що удержавлені фабрики з цього й того боку границі цих обидвох держав працюють над одним готівим продуктом. Цей процес розв'язки є ще в повному розгортанні, а найновіші відомості, які говорять про рішуче втручання росіян у румунську господарку, є найновішим прикладом уніфікації (Гляйхшальтунг) цілого продукційного апарату в „іншій Європі“, централь якої знаходиться у Москві. І в той час, як Схід у цей спосіб чимраз більше „відбалканізується“, та одержує свою єдність у формі диктату з московського бюро планування, як і з його філій у східних столицях, решта Європи знаходиться дотепер у стані ривалізації, господарських перехресчувань, отвертих або скритих конкуренційних боїв, які мусять заставити до надуми“.

Чи тільки до надуми? Нам здається, що до надуми вже запізно. Вже найвищий час діяти. Та чи має Європа, або краще т. зв. „західний блок“, свій плян дії так, як його має Москва? Про це дуже треба сумніватися. „Східний блок“ має один централь — Москву, один провід — Сталіна з його по цілому світі розгалуженою одностронною комуністичною партією, одну ідею й ясну політичну концепцію — знищення „буржуазного капіталістичного“ ладу й установлення, через диктатуру „пролетаріату“, „советської демократії“, як „найбільш передового суспільного й державного ладу“. На мові московського месіанізму, що його більшовики здійснюють радикальними політичними засобами, це називається встановленням царства „Третього Риму“, в якому Москва мала б стати столицею цілого світу, а Сталін чи якийсь інший московський тиран — царем цілого людства. Ця колишня утопія набирає на наших очах жахливої дійсності. До боротьби за цю злочинну ідею, бо побудовану на поневоленні цілих народів, Москва змунтувала вже наймогут-

ніший блок, прикладу якому не має в цілій дотеперішній історії світу, бо розпоряджає він понад триста мільйонною людською масою, величезними ресурсами двох третих Європи й половиною Азії, мільйонними кадрами комуністичної партії в цілому світі, які фактично й безоглядно виконують всі накази Москви. В порівнянні до цього колюсу, сили Гітлера, з якими він починав війну, падають у тін. „Західний блок“ без порівняння більший і сильніший від „східного блоку“. Але він існує покищо тільки теоретично. Одинока реальна сила в ньому це покищо тільки ЗДА. Але без об'єднаної, сконсолідованої, свідомої своїх завдань і готової до спільного чину Європи, ЗДА, віддалені на тисячі кілометрів від своїх природних баз, не зможуть встоятися перед східним колюсом. Америка свідомо цього факту, тому вона так нагнать решту Європи об'єднати. Ціла акція „західного блоку“ лежить у досвідчених і рішучих руках генерала Маршала. Це той самий генерал, що три роки підготував офензиву проти Японії і Німеччини, щоб після того одним ударом повалити Японію, а двома ударами Німеччину. „Одно, що є певним — пише Пол А. Ладан в „Журналі де Женев“ з 10 липня, це те, що номінація Маршала на пост державного секретаря була вирішена президентом Труманом ще перед висланям його до Китаю, це зн. у березні 1946 року“. Маршал уже від тоді підготував свої пляни, а сьогодні він переводить їх систематично в життя. Це виходить хоч би з того, що вже після трьох тижнів із дня перебрання посту секретаря закордонних справ, Маршал розпочав свою дипломатичну й психологічну офензиву. Він, із своїми добре підібраними дорадниками, підготував послання з 12 березня, яке ввійшло в історію під назвою „доктрини Трумана“, він опанував був конференцію „Чотирьох“ у Москві, здобуваючи собі остаточно там прихильність Бевина й Бідо, на його пораду през. Труман відідав Мексико й Канаду, здобуваючи в цей спосіб дві нові держави для своїх плянів, він, на кінець, розрубав гордий ірський вузол непорозуміння із Аргентиною і несправді і цю державу для справи „західного блоку“.

Довівши в цей спосіб до реалізації блоку західної гемісфери, Маршал звернув свої очі на Європу, „з великодушністю, але не цілком ясною офіртою з 5 червня, яку світ прийняв під назвою „Плян Маршала“. В міжчасі він заткав найнебезпечнішу діру: Дарданелі, він спонукав Мек Артура зняти надзвичайно великі тятари, які давали переможену Японію...“ — пише Ладан. Поділена офтаточно на два ворожі блок-

(Докінчення на 3 стор.).

Ол. Луговий.

Права застережені.

Дажбожі Внуки НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОІМИ

79)

— Ось вам обі пані Святольничі Ставровичеві, старша і молодша Ірина. Одна Марія, друга — Любомира. Це, — на зятя, — й самі вже знаєте хто, Іринен хлопчик, Ростислав Любомир. Обое Володимировичі, по батьках, та й дідуви у обох однакові звалися — Андрій і Юрій... Все у нас зійшлося. Обое музики й співаки добрі, обое майкути, ну, й обое лікарями надумалися ставати. Ця, білявка гарненька — Олена Чередикивна, помагає нам у крамниці. Чорнява красуня — Наталка Боровичівна, наставляє вже міняти своє назвище на паню Зарічну. А ця, запішнена красуня — Настя Безушкіна; Нозвище тільки таке, бо вуха у неї ще цілі!

Ростислав привитався з обома. Говорив поважно, але повага не дуже лицювала ще до його обличчя. Ірина прискакала дрібним сміхом. Він не витримав поваги й собі засміявся. Батько відрекомендував обох робітників. Справжні, не мінові, бувші воєнки українських армій, Степан Воютинський і Павло Скорохід.

— Це назвище тільки Скорохід! Ходжу я зовсім повільно! — в тон панові Ставровичу казав жартом другий робітник, невеликий чоловік, років тридцять п'ять.

— Буває! — озвався Ростислав. — Ми також, ані старі, ані святі, як з назвище наших виходило б. А з Іриною ми зовсім миру не любимо, хоча й Любомири.

— Когож ви у місті зіставили сторожем? — питав Воютинський.

— Нікого. Рудий з Мушкою стережуть. Від вулиці нагладає Оленчин батько й сестри, та й поліція по вулиці ходить. У день ніхто не залізе.

Дівчата збилися з Іриною до купи, перешіптувалися. На мужчини не звертали особливого уваги. Мужчини всі в середніх літах люди, їм не рівня. Десяток мужчин й жінокі простору витягнули обернули у надто тісну. Матері з Залужною розсудили стіл, розклали начиння, мудрували, як то таку отару людей за

одним столом розмістити. Мужчини курили. У відкриті вікна й двері сив дим, мовби горіло.

— Ну, сину! Підеш завтра шукувати? — тесть за вечерею питав зятя.

— Чому б ні! Ставити в дев'ятки снопи потраплю! За живих треба бодай за харчі за Ірину й себе відробити!

— Шукувати і я вмію! — похвалилася Ірина.

— Про мене, помучтеся трохи! — казав батько ніби бай-тужо. — Готуватися до школи, думаєте, не потрібно?

— Ще не знаю! Якщо вимагатимуть додаткових іспитів, дам і без підготовки. Ірина тутешньої школи, піде без іспитів, я думаю...

— Ми ж не пробували вчитися! — призналася дочка.

— Вганяємо по фармі. Огером верхи обое їздимо! Ростислав вже автом їздить.

— Чи ти бач! Як ви огером

опанували? Не скинув ніразу? Худобина він небезпечна. Нікому не дозволяє на себе сісти.

Ірина розповіла, як то вона до півсмерти перестрашилася. Батько зятя скартав, але поведінкою Ростислава чувся вдоволенний. Ірина хвалилася, що їй їзда верхи надзвичайно подобається. — до ріки їдуть верхи завжди обое. Батько кпив — може їм краще вчитися на ветеринарі, раз зуміли півдику худобину уговати. Вечір проминав у розмовах. Молодим розмови старших не дуже то й цікаві. Дівчата потягнули Ірину бавитися в перегоми, вона потягла за собою чоловіка. Повибігали на дорогу, боролися, Набівшись співали, за руки поборавшись, у хорівді. Олені з голови зовсім вилетіло, що мусить наніх їхати до міста. Похопилася, аж господар почав гукати.

Голодний — про хліб, українці — про Україну.

Воютинському й Скороходові постіль приготували на горі, від молодого подружжя через стіну. Стерегти господарів і дівчат від всяких напастей — пригнався нагору Дружок. Нових людей він ще не знав, а обое не памятав.

Ростислав — цікава для робітників особа, інтелігент, не дуже прибулий з Європи. В розумінні простих, ширших людей він мусів все знати, все пояснити. Не дивота, що розмова нагорі затягувалася далеко поза північ. Цікавилися тим, що всіх чесних українців болять. Що же в майбутності їх країну, націю? Які можливості поліпшення сучасного стану?

Постягали з сусідних кімнат крісла до кімнати дівчат, попередню Ірининих батьків. Оба робітники, Ростислав, ба, й Наталка — чулися звязани-

ми з рідним краєм неразривними путами й тут, за океаном, думали й діяли по українськи. Україна не переставала бути їх батьківщиною. Там зісталася дідовська земля, рідні й знакомі, приятелі й подруги. Ірина і Настя в Канаді породилися, Канаду вважали батьківщиною. Завдяки гідним батькам, Ірина знала про Україну все, що можна було знати, України не бачивши. Край своїх дідів-прадідів була чистою любовою молоденької душі, ним інтересувалася, чим могла старалася помогти покращенням і обездоленям. Напружено уважно слухала розмови свого чоловіка, розпитувала подробиці, піддавала влучні замітки. Досі, близько три місяці, вони, зайняті своєю любовою, підготовкою до будуччини, на такі розмови не багато часу присвячували. Думок чолові-

(Продовження на стор. 4-тій).

Д. Кирильчук

Советська демократія—чи советська тиранія?

2)

II.

Ми підкреслили вище, що з „советською людиною”, з ортодоксальним членом партії, Маркса-Леніна не можна кон- троверсійно дискутувати на якусь тему, як це буває в кож- ний вільний, несоветський краї- ні, де кожному вільно мати власну думку й власний погля- д на всякі справи. Докази й факти не допоможуть вам ні- чого, якщо ці докази ідуть у розріз із тим, що... сказав Ста- лін, чи написав Ленін. Ці люди могли сказати чи написати не- правду, або принаймні вони могли помилятися, але право- вірний більшовик не може й думки припустити, щоб такі „генії людства” помилялися.

Для нього авторитет Лені- на-Сталіна є альфою й омегою всього, їх твердження є догмою віри. А віра дискусії не допускає. Теоретики більшовизму твердять, що їх ідеологія є чисто науковою, філософічно-ю системою. „Марксизм — це не тільки теорія соціалізму, це цілий світгляд, філософська система, з якої само собою випливає пролетарський соці- алізм Маркса” (Сталін). В загальному советська пропа- ганда твердить на кожному кроці, що філософія більшо- визму є науковою філософією, найбільш новачасною й посту- повою та найбільш гуманітар- ною й демократичною. Всі ін- ші філософії та ідеології є за- старілими, ненауковими й на- задничими.

Не маємо ні завдання, ні спромоги в цій короткій статті застановитися над правди- вістю цих тверджень. Але це мабуть і не кінечно. Хто хоч трохи обізнаний із со- ветською літературою й їх „на- укою”, той дуже скоро пере- конається, що советська ідео- логія не є ані наукова, ані но- вочасна, і поступова, ані гу- манітарна й демократична.

Гітлерівська ідеологія твер- дила, що всяка філософія, вся- ка наука й взагалі всяка твор- чість людського духа є нероз- ривно зв'язані з расою, з на- родом, до якого по-крові на- лежав даний творець. Отже вона твердила, що творець — філософ, науковець, мистець — родиться, як член певної кровної спільноти й цей факт надає всій його творчості на- ціонально-расовий характер. Це засада національності культу- ри. Знов більшовизм твердить, що „всяка філософія, як і вся- ка наука є партійним класовим твором. Новочасна філософія є так само партійною, як пар- тійною була вона дві тисячі років тому назад”. (Ленін, цит- ат із Короткого Філософіч- ного Словника). Це виходить із твердження марксизму-лені- зму про вічну боротьбу клас і партій в рамках суспільності.

Отже наука й філософія є за- собом боротьби поодиноких клас між собою. А що най- важливіші класи, це класи пролетарів й капіталістів, то й наука й філософія є за- собом боротьби між ними. З цього виходить рівночасно інтерна-

ціональний характер науки й філософії, бо комунізм не визнає нації, як природного су- спільного явища, але будує на „пролетарях усіх країн”.

В одній і другій теорії є ча- стина правди. Всяка духовна творчість є зумовлена націо- нальною приналежністю твор- ця. На ту саму річ інакше ди- ляться й інакше реагує на неї українець, француз, німець, ро- сіянин чи індієць. Але всі вони намагаються збагнути, відкри- ти вічну правду, чи красу, які були б однакові для цілого людства. Одному це вдається в більшій, другому в меншій мірі. Грецький геній видав із себе Гомера, який є близький душі й серцю кожної культур- ної людини. Але проте Гомер є грек, його дух носить на со- бі всі позначки грецького на- ціонального генія. Шевченко також висловлював вічні люд- ські ідеали, але проте його творчість носить на собі неза- терту печать генія українсько- го народу. Це можна сказати про всіх мислителів й творців людства. В їх творчості прояв- лялися вічні цінності правди й краси. І в цьому є їх інтерна- ціональність. Отже в націона- льній формі завжди прояв- лялися й будуть проявлятися вселюдські цінності.

Але не так розумів гітлеризм національність культури. Він виходив із теорії нерівності рас. І тому, все, що творив ге- ній якогось народу мусило слу- жити засобом боротьби цього народу проти інших народів. Національна творчість не була засобом зближення народів на тілі спільних, вічних вселюд- ських цінностей, але засобом вічної боротьби між собою за панування.

Що само тезу, тільки в іншій формі проповідує й больше- визм, чи комунізм. Те, що для гітлеризму була нація, те саме для домінує класа. Тому й більшовицька наука та філософія не мають служити людству в його цілості, але бути засобом боротьби одної класи проти всіх інших. Поми- няючи факт, що людство не складається з класів, але з на- цій, комунізм стоїть на тій самій ненауковій й неетичній платформі, що й гітлеризм, бо замість шукати гармонії й мирного співжиття цілого лю- дства, він проповідує й навіть практикує розбиття цього людства на ворожі собі класи й вічної боротьби між ними. Теорія й практика комунізму, так, як теорія й практика гі- тлеризму, намагаються звести людство до стадії життя в джунглях, щоб людина люди- ні була вовком.

Обидвом теоріям чи ідео- логіям протиставляється цілий культурний світ, який хоче, на національній платформі, знайти це вічне й велике, що виже й лучить, а не розбиває й вини- щує себе взаємно. В протиле- жності до нетерпимості й ви- ключності, культурний світ іде шляхом толеранції й взаємного пошанування. Не боротьбою всіх проти всіх, але шляхом взаємного пошанування людської

„РОДЕО” НА ЛОНІ ПРИРОДИ.—Кажуть, що комерційні „Родео” не подібні до тих, що відбуваються на лоні природи, як от видно з цієї картини, що знята в Альберті, Канада. Це індієць іде на бика. Ті, що приглядались цьому, як кажуть, до- бре насміялись і то задурно, не плативши ніякого вступу.

індивідуальності й національ- ності спільного може діяти лю- дство до творчої співпраці і мирного співжиття.

В природі панує закон віч- ної боротьби. Але замість бо- ротьби пристрастей і розгнаних інстинктів, ця боротьба мусить відбуватися в площині вічних етичних цінностей. Це ідеал, який ще дуже дале- ко до досягнення, але якщо людство не хоче самознищи- тися, воно мусить прийняти стремління до зближення до цього ідеалу. Без сумніву, такий ідеал можна досягнути тільки тоді, коли всі схочуть досягну- ти його і відповідно будуть наставляти свої думки і свої дії. До того часу, особливо ма- лі й поневолені нації, мусять бути також вовками, якщо не хочуть мати долі агняти між вовками.

Найгіршим вомком, після упадку гітлеризму, є тепер ко- мунізм, який проповідує й практикує ворожнечу не тільки між народами, але й внут- рі цих народів шляхом своєї „наукової” теорії про вічну й неминучу боротьбу клас. Така теорія не може в ніякому разі бути ані науковою, ані посту- повою, ані гуманною. Навпаки, вона є запереченням цього всього. Правда є одна — тільки шляхи до її віднайдіння є ріжні.

Большевизм тим небезпеч- ний, що є він строго не науко- вий. Большевизмська ідеологія — це релігія з усіма позначка- ми релігійної догматичності, фанатизму й нетерпимості. Стиль цілої більшовицької „науки” має суто догматичний характер. Майже всі тези більшовизму є подані без у- сякого узasadження. Так, на- приклад, Сталін у своїй грун- товній праці „Діалектичний і історичний матеріалізм” подає свої тези про монізм, еволю- ціонізм, твердження про роз- виток через боротьбу, про і- деалізм, матеріалізм й інші, без найменшого узasadження. В усе це треба по-просту ві- рити. Праця Сталіна творить складову частину „короткого курсу історії російської кому- ністичної партії”. А цей курс, побіч „Короткого філософіч- ного словника” є „святим пис- мом” Советського Союзу і їх вивчають в усіх советських на- укових заведеннях. В усій со- ветській літературі найбіль- шими й майже єдиними до- казами для всіх тверджень є...авторитет чотирьох людей: Маркса, Енгельса, Леніна й Сталіна. Із цих чотирьох без сумніву найбільший „науко- вий” тепер авторитет — це Сталін. А тому що він розмір- но мало написав, а й те, що написав, це в першу чергу ко- мплікація з писань Леніна, Маркс був йому менше доступ- ний (за „тяжкий”), тому ім'я Сталіна кладеться майже обо- в'язково побіч Леніна. Сімбіо- за Ленін-Сталін — це стало синонімом одного. В Маркса й Енгельса часом можна сумні- ватися, чи ліпше їх можна, а навіть і треба інтерпретувати так, як цього вимагає кож- но-часна політика партії. Але ав-

торитет Леніна-Сталіна не до- пускає найменшого сумніву. Тільки Сталін може себе, а нін підходить до теорії марк- сизму „не як до мертвої букви, не як до застиглої схеми або догми; Ленін двигав револю- ційну теорію вперед; „на ос- нове обобщення практическо- го опыта он развивал, допол- нял и изменял ее от дальние выводы и положения”, пише Е. Бурджалов у журналі „Боль- шевик” к. 6/47 в статті „Обра- зец творческого марксизма”. Бо Ленінові не йшло про пра- вильність і закономірність ре- волюційного процесу, про вір- ность застосування теорії Маркса та про добробут і щастя наро- ду, якому він хотів подарува- ти соціалістичну революцію і диктатуру пролетаріату. Рушій- ним мотивом цілої його рево- люційної дії була жадаба вла- ди й тому й революція мусі- ла йти всіма, і найбільш зло- чинними та кривокітними шля- хами, щоб тільки досягну- ти цю владу. Сталін пише про це виразно в „Короткому кур- сі історії ВКП (б)”: „що було б із партією, з нашою револю- цією, з марксизмом, якщо б Ленін спасався перед буквою марксизму й не рішився замі- нити „одно із старих положен- ний марксизма, сформулиро- ваное Енгельсом, новым поло- жением о республике Советов, соответствующим новой исто- рической обстановке? Партія блуждала би в потьмах, со- ветские люди были бы дезоргани- зованы, мы не имели бы Советской власти, марксистская теория по- терпела бы серьезный урон” (ст. 341). Ясно. Тут не йшло про добро революції, про щас- тя й добробут народу, але про добро й престиж... партії! „Що було б із нашою партією”? Бідкається Сталін. І щоб ря- тувати партію Ленін потоло- чив і заперечив більшість на- уки Маркса, яку назвав „мерт- вою буквою” і „застиглою схе- мою”. Із цих висловів Сталіна виходить ясно, що марксизм, як доктрина й філософія кра- щого суспільного ладу скраха- нув уже в самих початках його реалізації. Большевизм пі- шов іншим шляхом, а покля- чування на Маркса є тільки фарисейськими вигуками мос- ковських сатрапів, які даними методами хотять здійснити і- деї Романових та всяких інших московських імперіалістів про панування над світом.

Ми не боронили б марксиз- му, він нам чужий і протипри- родний, так як і ленінізм чи сталинізм, ми тільки ставимо питання в ім'я чого йшла про- летарська революція? В ім'я чого вона тодічла навіть ті засади, на яких зродилася й виросла? Із цитованих слів Сталіна виходить недвозначно, що за владу, за перемогу пар- тії, а не за добробут і щастя народу. І це треба добре зга- дати собі, щоб зрозуміти дальший хід більшовицької революції в Росії.

Большевизмська революція в Росії та дійсність, як вона там витворила заперечили не тільки всі теорії соціалізму, а- ле й самого Маркса й Енгель-

ков і багато інших лягли в прокрустове ложе смерті... Ле- нін підходить до теорії марк- сизму „не як до мертвої букви, не як до застиглої схеми або догми; Ленін двигав револю- ційну теорію вперед; „на ос- нове обобщення практическо- го опыта он развивал, допол- нял и изменял ее от дальние выводы и положения”, пише Е. Бурджалов у журналі „Боль- шевик” к. 6/47 в статті „Обра- зец творческого марксизма”. Бо Ленінові не йшло про пра- вильність і закономірність ре- волюційного процесу, про вір- ность застосування теорії Маркса та про добробут і щастя наро- ду, якому він хотів подарува- ти соціалістичну революцію і диктатуру пролетаріату. Рушій- ним мотивом цілої його рево- люційної дії була жадаба вла- ди й тому й революція мусі- ла йти всіма, і найбільш зло- чинними та кривокітними шля- хами, щоб тільки досягну- ти цю владу. Сталін пише про це виразно в „Короткому кур- сі історії ВКП (б)”: „що було б із партією, з нашою револю- цією, з марксизмом, якщо б Ленін спасався перед буквою марксизму й не рішився замі- нити „одно із старих положен- ний марксизма, сформулиро- ваное Енгельсом, новым поло- жением о республике Советов, соответствующим новой исто- рической обстановке? Партія блуждала би в потьмах, со- ветские люди были бы дезоргани- зованы, мы не имели бы Советской власти, марксистская теория по- терпела бы серьезный урон” (ст. 341). Ясно. Тут не йшло про добро революції, про щас- тя й добробут народу, але про добро й престиж... партії! „Що було б із нашою партією”? Бідкається Сталін. І щоб ря- тувати партію Ленін потоло- чив і заперечив більшість на- уки Маркса, яку назвав „мерт- вою буквою” і „застиглою схе- мою”. Із цих висловів Сталіна виходить ясно, що марксизм, як доктрина й філософія кра- щого суспільного ладу скраха- нув уже в самих початках його реалізації. Большевизм пі- шов іншим шляхом, а покля- чування на Маркса є тільки фарисейськими вигуками мос- ковських сатрапів, які даними методами хотять здійснити і- деї Романових та всяких інших московських імперіалістів про панування над світом.

Ми не боронили б марксиз- му, він нам чужий і протипри- родний, так як і ленінізм чи сталинізм, ми тільки ставимо питання в ім'я чого йшла про- летарська революція? В ім'я чого вона тодічла навіть ті засади, на яких зродилася й виросла? Із цитованих слів Сталіна виходить недвозначно, що за владу, за перемогу пар- тії, а не за добробут і щастя народу. І це треба добре зга- дати собі, щоб зрозуміти дальший хід більшовицької революції в Росії.

Большевизмська революція в Росії та дійсність, як вона там витворила заперечили не тільки всі теорії соціалізму, а- ле й самого Маркса й Енгель-

Два світи — Дві Європи

(Докінчення зі стор. 2-гої)

ки Європа шукає рятунку в „плані Маршала”. Цей план передбачає офіційно тільки господарську допомогу Євро- пі, яка об'єднується. Але в об- личчі ворожого постави Моск- ви до цього плану та з огля- ду на її горячкову підготову до — може і збройного — ви- ступу проти заходів об'єднати в один блок ту частину евро- пейського суходолу, яка не на- ходиться в сфері її „впливів”, цей план має і мусить мати су- то політичний харктер. На конференції в Парижі, дня 12 липня, „західний блок”, злож- ений із 16 держав, на чолі з Англією й Францією, зробив перший крок у напрямі тво- рення одноцілого оборонного фронту. Після цього, отже пі- сля остаточного його сформу- вання, він мусить перейти до рішучого протиступу, якщо Європа хоче і має жити.

Європу не врятується поло- винчастими вирішеннями спра-

ви. На європейському органі- змі виріс страшний і дуже не- безпечний боляк. Його назва — московський імперіалізм, тепер під назвою комуністич- ної ідеології та в деякій мірі „панславизм”. Його не можна врятувати „присипанням пуд- ром”, бо в цей спосіб його тільки прикриється, але не ви- лікується в ніякому разі. Не втримає його на місці й ніякий „західний блок”, якщо він за- хоче бути тільки статичним сторожем „решти” Європи, свого роду карантинним кор- доном. Боляк треба розрізати й у першу чергу допомогти визволитися тим народам, яких він розідає і якими живиться. І це треба робити негайно, бо скоро може бути запізно. За- лізнена операція може закін- читися смертю пацієнта. А то- ді вже ніщо не буде стояти на перешкоді, щоб хвороба роз- неслася на весь світ...

Д. Слобідський.

са, на яких советська „наука” й советська пропаганда ще час- до-часу покликаються. Со- ціалізм повинен би означати соціальну справедливість, рів- ность людей і добробут. Але життя наказує, що в Советсь- кому Союзі не має ні соціаль- ної справедливості, ні рівно- правності, ні добробуту. Як- що б там був справедливий лад, то на це можна б наво- дити факти, а тому, що факти говорять іншу мову, то совет- ська „наука” й пропаганда по- кликаються в стоїх тверджен- нях виключно на авторитеті, і- то в першу чергу на автори- тет живучого диктатора і ти- рана. Правда говорить сама за себе, а тому що ця правда є проти советського устрою, більшовицькі можна вважати скріпленими її силою авторите- ту тирана. І хай хтось зважиться не повірити йому! Того тай- на поліція (НКВД) навчить ві- рити...

Важним є підкреслити ще й те, що советська пропаганда користується авторитетом сво- їх вождів не тільки для того, щоб узasadнити, до ка за ти правдивість своїх тверджень, які відносяться до внутрішніх советських відносин, але й для того, щоб узasadнювати свої твердження, які відносяться до відносин поза советським сві- том. Ось один із тисячів при- кладів: Відомий советський „учений” та ідеолог советської доктрини, М. Мітін, у довгій статті п. з. „Советская демо- кратия и демократия буржуаз- ная” (Большевик к. 6/47), кри- тикуючи „свободу преси” в „буржуазних державах, наво- дить як доказ для свогоого твердження знову ж... ав- торитет Леніна. Ленін говорив: „Свобода преси в капіталіс- тичному суспільстві — це знач- ить свобода торгувати пре- сою „и воздействием” на на- родні маси”. (Соч. том XXIV, ст. 423). Ось вам доказ! Що правда, він далі цитує кіль- ка книжок, які вишли за кор- доном і які написали в біль- шості комуністичні агенти, де також критикується демокра- тичну пресу, але д. Мітін за- буває чомусь додати, що за кордоном принаймні вільно критикувати, а хай би хтось зважився критикувати у Со- ветському Союзі советську пресу, яка цілковито стоїть на услугах і під строгою контро- ллю більшовицької партії і со- ветської держави! В демокра- тичному світі може кожний заснувати собі власний часо- пис і писати в ньому що хоче та критикувати не тільки ка- піталістів, які в більшості, як твердить советська пропаганда, наклали свій монопол на пресу, але навіть уряд. А хай хтось зважиться критикувати в Советському Союзі, в „бать- ківщині пролетаріату” уряд а- бо більшовицьку партію! Той напевно дуже скоро опиниться

„під стенкою”, або в найкра- щому випадку десь на далеко- му засланні в ролі безправно- го невольника.

„Буржуазна преса” має свої хити, має свої хити й „бур- жуазний демократичний” світ, але в цьому світі вільно викри- вати ці хити, вільно бороти- ся з ними, що не вільно ро- бити в „советській демокра- тії”. Ідеального, досконалого ладу не має ніде в світі — не має його і в „найдемокра- тичнішій” країні Советів під „сонцем конституції Сталіна”, бо люди є тільки людьми і вони часто помиляються, але справа в тому, що в країнах „буржуазних демократій” люди признаються до помилки, дозволяють собі викривати їх з метою направи. Не має цю- го права тільки в країні „со- ветської демократії”, тут му- сить кожний тільки слухати, підчинятися і... мовчати. Так тут було за царських часів, так тут є і сьогодні. Іронічний і повний гіркої сарказму вис- лів Шевченка, що в Росії „все на всіх языках мовить, бо благоденствует” найшов сьо- годні своє класичне примінен- ня. За царської тиранії можна було людини ще принаймні ви- їхати за кордон, прочитати ча- сопис чи книжку, які появили- ся за границею, а советський громадянин не має і цього еле-ментарного права. В цій со- ветській державі не найдете ні одної газети, ні одної публіка- ції до продажу, які появилися за кордоном. Ще більше, там не вільно мати й читати цілі серії книжок і публікацій, які появилися давніше в цій же- таки країні! Такої тиранії дум- ки, слова й совісти не знає ці- ла історія людства. І все це носить назву „найдемократи- чнішого устрою в світі”.

(Далі буде).

ШКАГО Й ОКОЛИЦІ! — УКРАЇНЦІ УКРАЇНКИ!

ПОСТАНОВИМ СОБІ, ЩО

В НЕДІЛЮ, 27. ЛИПНЯ (JULY 27, 1947)

ВСІ ЯК ОДИН ВИЗДІКАЄМО ЗА МІСТО НА СВІЖИЙ ВОЗДУХ, НА

СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ

В ЦЕРКОВНИХ ГОРОДІ ПРИ ПІПІНС І ДІСПЛЕЙНС.

Знаменита музика. Буфет у власній зарпіді, бара, багата пікнікова програма, спортивні забави, нагороди для чемпіонів.

ГОРОД ОТВОРИНИ ВІД ГОД. 10. ЗРАНА.

Вступ на город вільний. Також безплатний перевіз від стрітки до городу.

Вразі непогоди відбудеться забава в Союзовім Домі від години 6-тої до півночі.

Окружний Комітет Відділів У. Н. С.

ТИСЯЧА Й ОДНА НІЧ

АРАБСЬКІ ОПОВІДАННЯ

Ціна:

Часть I. 40 ц.
Часть II. 40 ц.Замовлення wraz з належні-
стю слати до:"SVOBODA"
P. O. BOX 346
JERSEY CITY 3, N. J.
3 Канади треба платити тільки
американською валютою.

ЦЕРКОВНІ ПІСНІ

3 НОТАМИ

50 центів

одна примірник

Замовляйте у книгарні

"SVOBODA"
83 GRAND STREET
JERSEY CITY 3, N. J.

Праця для жінок і чоловіків
WANTS ADS
CLASSIFIED DEPARTMENT
BERGEN 4-0237 — BRYANT 9-0582

ПОТРІБНО ЖЕНЩИН

Жінкам, до нічного чищення офісів,
год. 5:30 понед. до 10:30 вночі. Год.
Room 422, 110 W. 42nd St., N.Y.C.

ЩО ПИШУТЬ?

ЖИВУТЬ ЛИШЕ НАДІЄЮ.

(З листу з Польщі на Поморо, до родини в стейті Огайо.)
Ми ще живемо на старім місці до якогось часу, бо тепер ніхто не є певний себе. Приватної власності не має ніхто, нині ми тут, завтра йдемо далі... Ліхи часи тепер настали, жиемо хіба надією, що колись буде краще. Лише не знати, хто того дочекає. Хочемо довідатися про наших рідних, що живуть в наших давніх сторонах, але не можемо знати, чи хоч кавалок хліба їм дають. Отримав я листа від швагря з місяця травня. Пише, що дочекалися вже шавію, отже радуються. Рвуть шавію і варять капусту і так живуть. Надіються, що вже до жнив доживуть, а тоді може щось й їм прийде.

Коли читаємо той лист, то все нам жаль за нашим вуйком. Як виїздили, то так просили сестри й Ф., щоб їх взяли зі собою тут до Польщі, бо вони хотіли бути ближче своїх синів, що тепер в Америці. Ф. не хотів їх узяти, навіть на прохання до них не пішов, бо боявся, щоб вони його не вчепилися і з ним не поїхали. Правда, Ф. тепер жалює, бо всетаки вони були б при ній втрималися, але пропало! Я написав до брата, який лишився ще вдома, щоб приїздив до нас і привіз вуйка з собою, але не дістав жадної відомості, що з ними сталося.

Ми отримали письмо від сестри Ю. Пише, що вже на місці. З малим видко, що то не далеко нас, отже ми виберемося до неї, щоб побачити і наговоритися з нею. Там, де ми колись жили, там банди палять усе, а тут, де ми тепер, то хоч спокійно можна йти спати. Та всетаки люди невдоволені, бо то нема, як на своїй рідній землі: де хто родився, там і вмирати хотів би. Якого то лиха наробила та проклята війна: людей перекидають з одного місця в друге. Видко, що люди прогнівили Бога, а ще й тепер не перестають грішити. Шпиталі заповняють на ту брудну хворобу. Щось один на другого такий недобрый, що як би міг, то в землю закопав би...

Я хотів би знати, хто такий був, що подав ім'я в газети, бо тут є багато таких людей, що дістають лапунки з Америки від своїх рідних. Нам тепер дуже сумно тому, що наша родина порозкидана по цілому світі і нема як з ними порозумітися, або з ними зійтися. Бо як би ми так зійшлися, то мали б про що говорити і розказати, про наше минуле. А ще було б ліпше, як би ми могли зійтися на нашій рідній землі... То було б нам раз весело!

Від редакції: В листі, в якому прислано оце письмо до нас з стейту Огайо, був \$1 на пресовий фонд „Свободи“. Ми передали його куди слід.

ПОБРАТИМИ

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ
знаменитого українського
повістяр
АНДРІЯ ЧАЙКОВСЬКОГО
Сторін 233.—Ціна \$1.20
Замовлення враз з належністю
слати до:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346
JERSEY CITY, N. J.
3 Канади належить платити
тільки американською
валютою.

Розмова з рабином про Обіцяну Землю жидів

Комісія Об'єднаних Держав для прослідження відносин у Палестині перебуває зараз у Єрусалимі. За повідомленнями агенції Асошіейтед Прес комісія переслухала теж рабіна Г. Л. Фішмена, щоб довідатися про його погляди на тамошні відносини. Єдиний мусульманський член комісії, Абдур Раман з Індії, хотів довідатися від рабіна дещо про Обіцяну Землю на підставі оповідання в Біблії й тому поставив до рабіна такі питання:

— Де була Обіцяна Земля?
— Вона сягала від Ель Аріш (недалеко теперішньої палестинсько-єгипетської границі) до ріки Евфрату — відповів рабін.
— Чи належав і Єгипет до Обіцяної Землі?
— Ні.
— Чи належав Ірак?
— Ні.
— Одначе я приймаю за правду, що Сирія, Ліванон, Трансйорданія і теперішня Палестина належали до неї — сказав Абдур. — Коли це було обіцяне Богом?
— Около 4,000 літ тому.
— А коли Бог це потвердив?
— Це потвердив Мойсей.
— А чи Бог не обіцяв того теж і синам Ізмаїла? (Ізмаїл, син Авраама, вважається за

одного з мусульманських пророків).
— Ні — відповів рабін Фішман. — Цю обіцянку дістав лише Ізаак. Синам Ізмаїла була обіцяна інша частина світу.
— А чи не мав Месія привести назад жидів до Обіцяної Землі?
— Ні. Жиди мають вернутися до Обіцяної Землі ще заки прийде Месія, а Месія прийде шойно після їхнього повероту — твердив рабін. Він говорив по гебрейськи, а його слова перекладав на англійську мову Елізар Каплан, касієр Жидівської Агенції.
— А як швидко після їхнього повероту з'явиться Месія? — запитав Абдур.
— Цього ніхто не знає.

Після того Абдур Раман поставив ще кілька запитів, а потім перейшов до справи християн.
— Кільки є християн у Палестині?
— Цього я не знаю — каже рабін. Я не маю ніякої стичности з відступниками, одначе жид, хоч би навіть і згрішив та перейшов на іншу віру, останеться далі жидом.
— По вашому — каже тоді Абдур — то всі християни в Палестині є жидами!
У цьому моменті предсідник комісії Еміль Сандстром перервав розмову.

Шукають своїх рідних

УВАГА! Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо зазначити листи подати, в якій групі і під яким чином є дана особа.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

10,295 Куріла Степана з с. Винайка (Теребовля) від Куріла Григорія.
10,296 Горжун Івана Корнієвич з с. Троша (Бердичів) від Колесник Аксентія.
10,297 Тиндик Володимира з Судової Вишні (Львів) від Дидало Володимира.
10,298 Тхорик Олени і Марії, Бердир Ольги, Халуца Марії від Тхорик Андрія.
10,299 Котюк Арсена з с. Великий Доростал (Волинь) від Панек Єлисавети (Кульчицька).
10,300 Ботулинський Франца з Заболотова, Палій Василя з Остапковець, Руків Василя, Левко Василя з Волчковець (Снятин), о. Шарковський А. з Надорожної (Товмач) від Ботулинський Рудольфа, гімназ. учителя.
10,301 Гаврилко Михайла з с. Точемле (Ярослав) від Гаврилко Агнешки (Моздрік).
10,302 Денєга Семена і Миколи з Єзуполя від Костюк Михайла.
10,303 До вуйка від Пікуліза Анни (Івченко) з с. Бережок (Турка).
10,304 Скоблик Фесі від Скоблик Петра з с. Дашова (Стрий).
10,305 Бойко Теодора, Пасічник Дмитра з с. Вишнева (Ро-

гатин) від Цап Олексі і Марії.
10,306 Сапко Івана, Матейко Матвія з с. Поздич (Перемишль) від Садук Володимира.
10,307 Павлик Василя, Івана з с. Маковиська (Ярослав) від Гуль Марії.
10,308 Паньків Марії з с. Слобода Зол. (Бережани) від Мартинців Теклі (Івасків).
10,309 Гусак Анни з с. Наусілки Гост. (Рудки) від Анто-
няк Марії.
10,310 Івасечко Миколи з Тернополя від Стефанюк Івана.
10,311 Мартиняк Степана, Горностай Івана, Шмогаль Дмитра від Горностай Василя з с. Лубина Вел. (Львів).
10,312 Ярш Теодора з с. Острів (Львів) від Когут Михайла.
10,313 Шустак, Петришак, Демків з с. Дідушиці Вел. (Стрий) від Грицак Василя.
10,314 Паленечка Василя з с. Присліп (Турка) від Цап Миколи.
10,315 Ткачук Миколи з с. Острів (Волинь) від Верчук Адама.

Кожний, хто бажає, щоби прислано ним оголошення пошукують родини і знайомих різних скитальників було поміщене у „Свободі“ безплатно, хай вишло таке оголошення впродовж до
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.
Хто бажає, щоби прислано ним оголошення було поміщене, раз або більше разів, окремо, як платне, то хай разом з оголошенням прише гроші. Одноразове оголошення, розміру 1½ цалів в одній колонії, коштує \$1.00.

Адм. „Свободи“.

НОВА ФАБРИКА, ЗВ'ЯЗАНА З АТОМОВОЮ БОМБОЮ.
— На картині бачимо вал і доти, якими огорожена фабрика в Маямісбург, в Огайо, яка є по укінченню. У ній будуть вести працю, зв'язану з атомовою енергією. Кажуть, що це буде місце, найкраще забезпечене з усіх тих, що мають до діла з дослідженням над атомовою енергією, чи над її виробом.

10,316 Вишиваний Андрія, Навроцький Володимира, Ломага Василя, Борик Андрія, Максимович Давида з с. Ліщин (Бірка) від Вишиваний Василя.
10,317 Драган Івана з с. Лівиці (Стрий) від Драган Ярослава.
10,318 Гіжий Федя з с. Малкович (Перемишль) від Климкович Бронислави.
10,319 Демчук Марії з с. Загорівщина (Волинь), Пекарський Василя-Пивовар від Пивовар Анастасії.

10,320 Леска Анни, Сенишин Анни з с. Павло (Бережани) від Стольник Михайлини.
10,321 Єківа Параски (Івана) з с. Павушівки (Чортків) від Бариска Софії.
10,322 Летник Ірени і Пелагії, Попик Ірени від Летник Марії з с. Котузів (Підгайці).
10,323 Просить о афідавіт: Сиротенко Олекс, апікар, літ 39, самітний з с. Хвостівці (Винниця).
10,324 Демчук Іван, Іванчик від Савчинський Степана, Іванчик з Зоряни, Пристай Володимира зі Стрия.

10,325 Паланиця Миколи з Терпилівки від Трач Муся з с. Климківці (Збараж).
10,326 Марків Василя і Григорія з с. Боршова (Перемишль) від Стахів Василя.
10,327 Йоденак Андрія і Миколи з с. Туринське (Сянік) від Гузий Михайла з с. Шавне.
10,328 Дрофич Гриця з с. Ломна (Турка) від Пікуліза Анни (Івченко).

10,329 Дутка Семена з с. Шульганівки (Чортків) від Коник Петра.
10,330 Гудяк Ілька, Фінфа Корнелі від Гудяк Михайлини (Фурда).
10,331 Федосей Луця з с. Лебедин (Київ) від Шулика Миколи.

10,332 Іваник Тимка з с. Будзин (Товмач) від Соляник Олексі.
10,333 Писуляк Анни, Парані і Андрія з с. Вірко (Перемишль) від Писуляк Юсифа.

10,334 Гурнак Миколи і Анни з с. Полонне (Сянік) від Грицько Петра.
10,335 Новак Марії (Шийка) з Зиндранів (Коросно) від Шийка Івана.

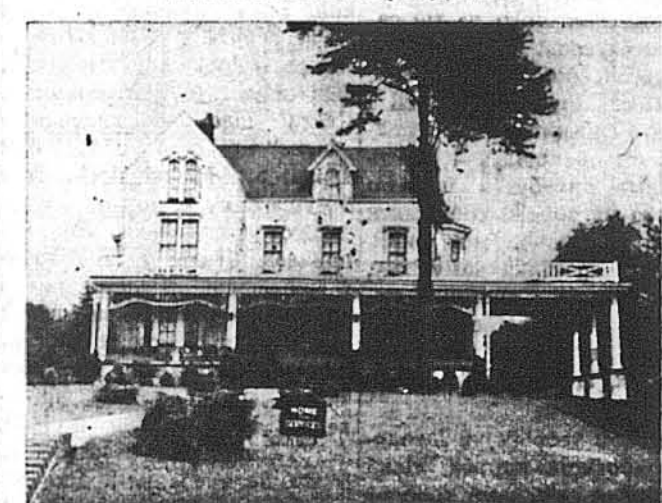
10,336 Галагін Онуфрія, Гранік Марії від Безушко Мирослава з с. Юзефівка (Тернопіль).

По інформації писати до:
United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.
В запитках просимо конкретно подавати групу і число.

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА

Дня 2 липня 1947 року помер
ВАСИЛЬ ПАВЛЮК,
член Укр. Зал. Топ. Дістер, від. 361 У. Н. Союзу в Нью-Йорку.
Покійний народився 1887 року, в селі Чернів, пов. Рагати, Зах. України. Поширав у смутку жону Юстину, сина Івана, дочок: Марію, Анастасію і Катерину та 6 внук.
Похорон відбувся 5 липня з участю трьох священників, урядників та членів Тов. Дістер, від. 361 У. Н. Союзу, Бр. св. Михайла, від. 1. Проводили та хлопців в одностроях з банди. — В. Я. П. П. Кучма, секр.

Повідомлення про відкриття ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ

HU 3-4817

RAJCA MEMORIAL

"Home for Services"

WALTER RAJCA, funeral director

617 Broadway

Newark 4, N. J.

ДАЖБОЖІ ВУКИ

Продовження до ст. 2-го

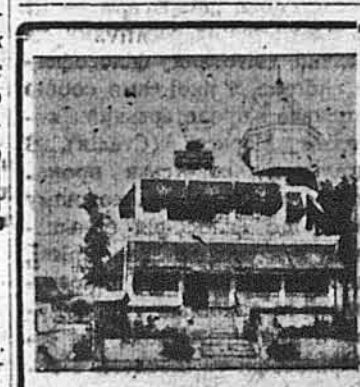
ка про Україну слухала вперше, від тої памятної неділі, коли він розповідав про свою родину. Настя — дочка батьків-бідаків, мало набула знання про Україну, бо й звідки їй могла набути? Все ж, на фармі, не в місті. Вона навчилася спершу говорити по українськи. Батьки її пригадували життя в краю, наче щось надзвичайно гарне, жалували казали — там інші люди, інше повітря, сонце навіть не так світить. Мусіли покинути своє село через ворожих чужаків-панів. Бо своїх панів, русинів втратили. В Ростилавові й його матері бачила Настя перших українських панів, панських дітей з діла-праділа. Її батько до всього панства, навіть до Старишів, ставився недружелюбно. Трохи зазігналися з Ростилавом — з батьком не годилася. Пан всім, ще й який пан! Великий виглядом, знайом, походженням, якоюсь внутрішньою гідністю. А поведінкою простий, ширий, начеб селянський син. Обходиться з усіма, як собі рівним, приятелем. Милиться її батьки. Не всі пані негідними, як не всі бідні люди. Погані не пані, а піднесені з Іванів, що

в пані всякими неперемірними засобами стараються пошитися...
(Дальше буде).

ФАРМА НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ
150-АКРОВА ФАРМА
в Нью-Йорку, стейт коор Саратога Спрінгс. Дім на 7 кімнат, електрика, газ, купальня, барна, машинерія, сад, 15 дінних коров, бугай, 3 коні, кури. Голосить до:
L. MYRONUK
1261 — 55 St., Brooklyn, N. Y.
— або —
M. WASYLUK
Box 34, Rock City Falls, N. Y.

ІВАН КОВАЛЬЧУК
FUNERAL DIRECTOR
& EMBALMER
ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
В СТЕПІ
NEW JERSEY
ШНИ: ПРИСТУПНИ ДЛЯ ВСІХ
ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАКРАЩА
У випадку смутку в родині
кличте як в день так і в ніч!
JOHN KOWALCHUK
79 Sussex Street
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. BERGEN 4-5131

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVE.
NEWARK
and IRVINGTON, N. J.
Eves 3-9090
OUR SERVICES ARE AVAILABLE
ANYWHERE IN NEW JERSEY

НЕ ВИДАВКАТЕ ЗАБІГАТИ
Завжди шадіть демо з вашого забезпечення. Ми уладжуємо прекрасні ЦІ ЛІПНІ ПОХОРОНИ за \$150.00
У випадку смутку в родині кличте

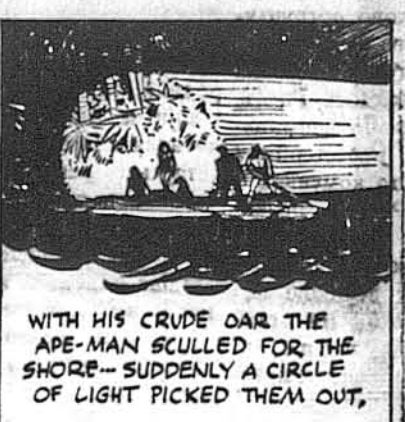
KAIN MORTUARIES, INC.
Найбільший український погребовий закладчик в Америці
S. KANAT KAIN, Pres.
433 STATE STREET
PERTH AMBOY, N. J.
Phone PE 4-4646
— or —
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
36 ELIZABETH AVENUE
NEWARK, N. J.
Phone Bignow 3-6762
ELIZABETH, N. J.
328 WEST JERSEY STREET
Phone: EL 2-3611

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
займається похоронами та іншими так званими як ОБСЛУГА НАКРАЩА.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ВРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в Бронксі, Нью-Йорку, Нью-Йорку і околицях
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568
Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Bronx, N. Y.
Tel.: MEltrose 5-6577

Дбайливо зберігаючи ніж малпочоловіка, Карг подався на самий зад сплаву.

Своїм незугарним врслом малпочоловік веслував до берега... Нагло впав на них сніп світла.

Саме тоді британський корабель зрівнявся з ними. „Ми шукаємо за вкраденим судном“, закликав капітан з корабля.

Підпознувши ззаду за Тарзана, Карг приложив ніж до його тіла й шепнув йому: „Каж, що ти нічого не знаєш!“

ТАРЗАН, ч. 1647. Кінець ножа.